

Bayer Zsolt: Álom volt

2016 június 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Titokban reménykedtünk, és titokban sejtettük, hogy valószín?leg kikapunk.
Így lett. Nem érdemeltünk ekkora vereséget, és a 4:0 nem is tükrözi a mérk?zés valóságát, de ez most mindegy. Ennek a csapatnak mindenképpen óriási köszönet jár.

Szóval, köszönjük fiúk! Köszönjük a csoportmérk?zések csodáját, és legf?képpen köszönjük az élményt, az összetartozás élményét, köszönjük, hogy ki tudja mennyi id? után újra van csapatunk. És ez a legfontosabb, és ezt soha nem veheti el t?lünk és t?letek senki sem.

Évtizedeken át nem volt részünk ilyesmiben, évtizedeken át nem érezhettük ezt.

Most érezzük. És ez az érzés mindennél csodálatosabb.

Örökre emlékezni fogunk arra, ahogyan a csoportmérk?zések után kapcsolták Székelyudvarhelyt, Temerint, Marosvásárhelyt, Dunaszerdahelyt, és mindenhol önfeledt magyarok énekelték a Himnuszt, együtt az anyaországgal.

Kosztolányi üzen most nekünk, távoli id?kb?l…

„Mint aki búcsúzik, beszélni
akarok.

Itt éltem én, vér véretekb?l,
magyarok.

Mint akit ég? szókra gyújt föl
a halál.

Szájam kigyulladt viziókat
kiabál.

Együtt örökre, együtt, együtt
veletek.

Kuckóba, sáncba, rongyba harcos
feletek.

Mi volt ez? A szívembe harsog
az egész.

Láng és korom, megtébolyul, ki
belenéz.

Sírtam miatta, én is, én is,
beh korán.

Én is zokogtam hosszú, véres
lakomán.

Éreztem a semmit, a szégyen-
maratást.

De láttam egykor kánaáni
aratást.

Kerek eget, mely egy családot
ölel át.

Parasztleányok hercegn?i
derekát.

B? dáridót, mely könnyeinkbe
belefúl.

Ifjú er?t, b?nt tékozolni
pazarul.

Mégis mindent, ami tiétek,
szeretek.

Vén bajszotok, puffadt, lilás-kék
eretek.

Úr-kedvetek, amelynek párja
nem akad.

Öreg, nehézkes, régi-íz?
szavakat.

Ábrándomat, mely életemre
sebet üt.

Hajnal felé a múltba rívó
heged?t.

A délibáb vizében úszó
gabonát.

Tükröztetett kastélyt, ezüstl?
habon át.

Halottjaim csontját a földben,
halavány,

matróna-arccal, mélyen alvó
nagyanyám.

Rokontalan, sívó magányom
egyedül.

A hosszú ?szt, mely visszanézve
menekül.

Jaj, életem engem bilincsbe
veretett.

Él? bilincs, forró bilincs, te
szeretet.

Bilincsbe jár mindig a tiszta
szerelem.

Ember-jussom testvér-bilincsben
perelem.

Haraptam ezt és kincsre vágytan,
ami nincs.

Csókoltam is, mert álom, áldás
e bilincs.

Lelkem ha kérte, amit a sors
nem adott,

Arany János b?vös szavával
mulatott.

Itt és csak itt, nem, ezt nem és nem
feledem.

Holtomban is csak erre játok,
keleten.

Izzóbb a bú itt és szívig döf
az öröm.

De szép, vidám, vad áldomás volt,
köszönöm.”

De mondhatjuk egyszer?bben is, úgy, ahogy Minarik Ede, a mosodás mondta: „Kell egy csapat!”

Hosszú évtizedek óta várunk erre. És hosszú évtizedekig reménykedtünk, bár a reményünk egyre halványodott. Hogy egyszer azért nekünk is lesz egy csapatunk.

És lett.

Most lett.

Ti vagytok az a csapat, és általatok lehetünk mi is egy csapat újra, Gyergyócsomafalvától Temerinig, és Budapestig és Sopronig, mi, magyarok. Ezt soha nem fogjuk elfelejteni nektek, és ti soha nem felejthetitek el, hogy mit adtatok nekünk vissza a csodával, amit tettetek.

Úgyhogy nektek most innen kell folytatnotok.

Mert valami elkezd?dött. Valami, ami túlmutat önmagán.

Köszönjük fiúk, köszönjük Bernd Storck úr, köszönjük mindenkinek, aki tett valamit ezért, köszönjük a szürke mackónadrágnak is, és köszönjük, hogy megélhettük ezt újra.

„(…) Nagyon szeretlek, hisz magamat szintén
nagyon meg tudtam szeretni veled.”

Valami ilyesmit érez most tizenöt millió magyar.

Mostantól ezzel az érzéssel kell sáfárkodnotok…

Bayer Zsolt

Forrás: Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló